

សង្ឃៀវកៅដានីយ៉ែល — លខេ ហាសិបបី

បើកសម្ដែងនៃនិមិត្តរូបនាយៈ ការយល់ដឹងអំពីចុងចុងក្រោយ
តាមរយៈបទពិសោធន៍របស់ដានីយ៉ែល

Jeff Pippenger

2024-01-17

ពួកហោរាទាំងអស់កំពុងនិយាយអំពីគ្នាចុងក្រោយច្បាស់ជាងអំពីគ្នាដដែលពួកគេហោរាស់ន
ៅ។

«ពុយាការីបុរាណនីមួយៗមានព្រះបន្ទូល មិនសូវសម្រាប់សម័យរបស់ខ្លួនទេ
ប៉ុន្តែសម្រាប់សម័យរបស់យើង ដូច្នេះ
ការពុយាការីរបស់ពួកគេមានបុរសវិទ្យាសាស្ត្រសម្រាប់យើង។ "ឥឡូវនេះ
រឿងទាំងនេះទាំងអស់មានកំណើតឡើងដល់ពួកគេ ទុកជាគំរូ;
ហើយត្រូវបានសរសេរទុកសម្រាប់ការដាស់តឿនដល់យើង
ដល់ជាអ្នកដទៃបញ្ចប់នៃពិភពលោកមានមកដល់ហើយ។" 1 គ្រិស្ត 10:11។
"មិនមែនសម្រាប់ខ្លួនគេទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់យើង
ដល់ពួកគេហោរាបម្រើការនូវសេចក្ដីទាំងនោះ ដល់ឥឡូវនេះ
ត្រូវបានបង្កើតដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយអ្នកដទៃបានផ្ដល់ដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដល់បានចុះមកពីស្ថានសួគ៌; សេចក្ដីទាំងនេះហើយ
ដល់ពួកគេវេតាមបុរាណចង់ពិនិត្យមើល។" 1 ពេតេស 1:12។»

«ព្រះគម្ពីរមានបុរាណដុំ
និងចង្អុលទុកនូវទុរយសម្បត្តិរបស់វាសម្រាប់ជំនាន់ចុងក្រោយនេះ។
ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធំទាំងអស់
និងកិច្ចការដ៏អធិកអធមទាំងអស់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាបាស់
មានកំពុងកើតឡើងមុនដទៃទៀត ហើយកំពុងកើតឡើងមុនដទៃទៀត
នៅក្នុងក្រុមជំនុំ ក្នុងចុងចុងក្រោយទាំងនេះ»។ Selected Messages, book 3, 338,
339.

ដានីយ៉ែលកំពុងតំណាងឲ្យរាស្ត្ររបស់ព្រះ ដល់នៅក្នុងចុងចុងក្រោយ
មានរកឃើញតាមរយៈព្រះបន្ទូលនាយៈថា ពួកគេហោរាត្រូវបំបែកខ្លួនចេញ។
នៅពេលពួកគេភ្ញាក់ដឹងចំពោះការពិតនេះ
ពួកគេត្រូវបានទាមទារឲ្យបំពេញការអធិស្ឋានក្នុងលីវីនីយ៉ា ជំពូក ២៦
ហើយក៏ការអធិស្ឋានដ៏មួយរយៈកាលអំពីអាថ៌កំបាំងនាយៈចុងក្រោយ
ដល់ត្រូវបានបើកបង្ហាញមុនពេលការសាកល្បងបិទបញ្ចប់
ដូចដល់មានតំណាងដោយការអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៉ែលនៅក្នុងជំពូក ២។ បុរសនិបបើ
និងនៅពេលណា ពួកគេចូលទៅក្នុងបទពិសោធន៍របស់ដានីយ៉ែល
ទេវតាការីយ៉ែលនឹងប៉ះពាល់ ជួនដំណឹង និងនិយាយទៅកាន់ពួកគេ
ដើម្បីបំផុតឲ្យពួកគេនូវ «ជំនាញ និងការយល់ដឹង»។ ពួកអ្នកបុរាណជញ្ញត្តិជាអ្នកដទៃ
«យល់» អំពី «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង»
នៅពេលអាថ៌កំបាំងនាយៈមួយត្រូវបានបើកបង្ហាញ។

ហើយគាត់បានដកហូតខ្សែ ហើយនិយាយជាមួយខ្ញុំថា ឱដានីយ៉ៃ អើយ
ឥឡូវនេះខ្ញុំមានមក ដើម្បីបិទគល់បុរាណ និងសចេកុតិយល់ដល់អ្នក
នោះដើម្បីពេលនៃការទទួលបានអង្គរបស់អ្នក ព្រះបន្ទូលបង្គាប់បានច្បាស់
ហើយខ្ញុំមានមក ដើម្បីបិទហេតុដល់អ្នក
ដុបិតអ្នកជាអ្នកដល់ទទួលសចេកុតិសុរាជ្យយ៉ាងខ្ពស់។ ហេតុនេះ
ចូរយល់អំពីការនោះ ហើយពិចារណាអំពីនិមិត្ត។ ដានីយ៉ៃ ៩:២២, ២៣។

និមិត្តដល់ដានីយ៉ៃគួរមានបុរាណប្រយោជន៍ គឺជានិមិត្ត «mareh»
អំពីការបង្កាញខ្លួន។
ការរើយល់មិនទាន់បានបញ្ចប់កិច្ចការដល់មានបុរាណប្រយោជន៍គាត់នោះក្នុងជំពូកទីបួន
នោះពេលដែលគាត់គួរមានបុរាណប្រយោជន៍ដោយដានីយ៉ៃយល់អំពីនិមិត្ត «mareh»។
នោះក្នុងជំពូកទីបួន គាត់បានគូរឡប់មកវិញ ដើម្បីបញ្ចប់ការបកស្រាយ។
នោះក្នុងជំពូកទីបួន
ដានីយ៉ៃលើសពីនោះក្នុងសម័យនៃរាជានាចក្រហាប៊ីឡូនទៀតហើយ
ប៉ុន្តែនោះក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃចក្រព័ន្ធមន្ទេរ-ព័រស។

នោះពេលកាប្យរៀនបង្គាប់ដានីយ៉ៃឲ្យ «យល់អំពីពាក្យនេះ» ហើយឲ្យ
«ពិចារណាអំពីនិមិត្ត»
នោះលោកកំពុងកំណត់សម្គាល់ដល់ដំណើរការនៃការបំបែកដោយគំនិត
ដល់លោកចង់ឲ្យដានីយ៉ៃអនុវត្ត។ ពាក្យដល់មានបកប្រែថា «យល់» និង «ពិចារណា»
គឺជាពាក្យហេព្រើរដូចគ្នា។ ពាក្យនោះគឺ "biyn" ហើយមានន័យថា បំបែកដោយគំនិត។
ពាក្យហេព្រើរដល់មានបកប្រែថា «ពាក្យនេះ» គឺ "dabar" ហើយមានន័យថា
«ព្រះបន្ទូល»។ ដូច្នេះ កាប្យរៀនកំពុងជូនដំណឹងដល់ដានីយ៉ៃ
និងដល់អស់អ្នកដល់លោកកំណត់ឲ្យនោះគ្រាន់តែប៉ុណ្ណោះ
ឲ្យចែកចាយព្រះបន្ទូលនៃសចេកុតិពិតឲ្យមានត្រឹមត្រូវ។

ចូរខិតខំប្រឹងប្រែងបង្កាញខ្លួនឯងឲ្យមានទទួលស្គាល់ចំពោះព្រះ
ជាអ្នកជ្រើសរើសមុនគេដល់មិនចាត់ខ្មាសអៀន
ដោយបង្អែកព្រះបន្ទូលនៃសចេកុតិពិតយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ២ ជំហ្លួង ២:១៥

ពាក្យ «matter» ក៏គួរមានប្រើដោយ ដានីយ៉ៃ ក្នុងជំពូក ១០ ខទី ១ ផងដែរ
ដល់នោះទើបនោះវាគួរមានបកប្រែប្រើដងថា «thing»។

នោះក្នុងឆន្ទាទីបីនៃជួរកាលស្សីស សុតចេនប្រែទស្សនៈព័រស
មានសចេកុតិមួយគួរមានបកប្រែសម្រាប់ដល់ដានីយ៉ៃ
ដល់ឈ្មោះរបស់គាត់គួរមានហៅថា បលេកសោស្តារ; ហើយសចេកុតិនោះពិតប្រាកដ
ប៉ុន្តែកាលកំណត់នោះយូរអង្វែង; ហើយគាត់បានយល់អំពីសចេកុតិនោះ
ហើយមានការយល់ដឹងអំពីនិមិត្ត។ ដានីយ៉ៃ 10:1។

នោះក្នុងខគម្ពីរនោះ ពាក្យ «និមិត្ត» គឺជានិមិត្ត «mareh» អំពីការលេចបង្កាញ
ហើយដានីយ៉ៃមានការយល់ដឹងទាំងអំពីរឿង («matter») និងទាំងអំពីនិមិត្ត («mareh»)
ផងដែរ។ នោះក្នុងខទីមុកប្រើ នៃជំពូកទីបួន
ការរើយល់មានដល់ដានីយ៉ៃឲ្យបង្អែកឲ្យត្រឹមត្រូវរវាងរឿង និងនិមិត្ត
ហើយនោះក្នុងខទីមួយ នៃជំពូកទីបួន គាត់មានការយល់ដឹងទាំងអំពីរឿង («thing»)
និងអំពីនិមិត្ត («mareh»)។

ការព្រួយបារម្ភកំពុងជួនដំណឹងដល់ដានីយ៍លែននៅក្នុងដំពូកទីបួន ឲ្យសុគាល់ភាពខុសគ្នា (បង្អែកឲ្យមកម្យ៉ាង) រាងរឿង និងនិមិត្តភាព។ និមិត្តភាពនោះគឺជានិមិត្ត «mareh» ហើយ «matter» ឬ «thing» នោះ គឺជានិមិត្ត «chazon»។

នៅក្នុងដំពូកទីបួន និមិត្តភាពទាំងពីរគួរមានកំណត់អត្ថសញ្ញាណ ហើយការខុសប្លែកមួយគួរមានកំណត់សម្គាល់ ពីព្រោះ ដានីយ៍លែ ប្រាថ្នាចង់យល់អំពីនិមិត្ត «chazon» ប៉ុន្តែ ក៏ប្រើយល់ គួរមានបង្កប់ឲ្យធុរធម៌ឲ្យ ដានីយ៍លែ យល់អំពីនិមិត្ត «mareh»។ នៅពេលដែល ក្រាហ្វីយ៍លែ ចាប់ផ្តើមកិច្ចការរបស់លោកក្នុងការធុរធម៌ឲ្យ ដានីយ៍លែ យល់អំពី «រឿង» និង «និមិត្ត» នោះ លោកមានប្រាប់ ដានីយ៍លែ ឲ្យកត់សម្គាល់ថា និមិត្តភាពទាំងនោះជានិមិត្តពីរផ្សេងគ្នា។

ហើយទ្រង់មានប្រាប់ខ្ញុំ ហើយមានព្រះបន្ទូលនឹងខ្ញុំថា ឱ ដានីយ៍លែអើយ ឥឡូវនេះខ្ញុំមានចង្អោមក ដើម្បីឲ្យអ្នកមានបុរាណ និងយោបល់ដឹង។ នៅដើមនៃក្រុមអង្គរបស់អ្នក បញ្ចូលមួយមានចង្អោមក ហើយខ្ញុំមានមកដើម្បីបង្ហាញដល់អ្នក ពីព្រោះអ្នកជាអ្នកដទៃគួរមានសុភ័យយ៉ាងខ្ពស់។ ដូច្នេះ ចូរយល់អំពីរឿងនេះ ហើយពិចារណានិមិត្ត។ មានចិត្តសិបសប្បុរសភាពគួរមានកំណត់លើប្រជាជនរបស់អ្នក និងលើទីក្រុងបរិសុទ្ធរបស់អ្នក ដើម្បីបញ្ចប់ការរំលងច្បាប់ ដើម្បីធុរធម៌អំពីហេតុផល។ ដើម្បីធុរធម៌ការផ្សេងៗសម្រាប់អំពើទុច្ចរិត ដើម្បីនាំមកនូវសេចក្តីសុចរិតអស់កល្បជានិច្ច ដើម្បីបិទគ្រឿងនិមិត្ត និងសេចក្តីទំនាយ ហើយដើម្បីចាក់បុរេដ្ឋានដ៏បរិសុទ្ធចប់ផុត។ ដូច្នេះ ចូរដឹង ហើយយល់ថា ចាប់ពីពេលដែលបញ្ចេញចង្អោមឲ្យសុភារឿងវិញ និងសង្កេតយល់ស្រឡាញ់ រហូតដល់ព្រះមេស៊ីជាមុច្ចាស់នោះ នឹងមានប្រាំពីរសប្តាហ៍ និងហុកសិបពីរសប្តាហ៍។ ផ្តល់នឹងគួរសង្ឃឹមវិញ ហើយក៏ដឹងផង ក្នុងគ្រាហែក។ ហើយបន្ទាប់ពីហុកសិបពីរសប្តាហ៍ ព្រះមេស៊ីនឹងគួរកាត់ចង្អោម ប៉ុន្តែមិនមែនសម្រាប់ទ្រង់ទេទាល់ទេ។ ហើយប្រជាជនរបស់មុច្ចាស់នាក់ដទៃនឹងមក នឹងបំផ្លាញទីក្រុង និងទីបរិសុទ្ធ ហើយទីបញ្ចប់របស់វានឹងមកដូចជាទឹកជំនន់ ហើយរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃសង្គ្រាម ការវិនាសខាតគួរមានកំណត់។ ហើយគាត់នឹងបញ្ចេញកំហុសមួយមនុស្សជាច្រើនសម្រាប់មួយសប្តាហ៍ ហើយនៅកណ្តាលសប្តាហ៍ គាត់នឹងធុរធម៌ឲ្យយញ្ញបូជា និងតង្វាយយប់ ហើយដោយសារការរាលដាលនៃអំពើឃ្លានអប់រំខ្ពង់ខ្ពស់ គាត់នឹងធុរធម៌ឲ្យសង្កាត់ចោល រហូតដល់ទីបញ្ចប់សព្វគ្រប់ ហើយអ្វីដែលមានកំណត់នោះនឹងគួរចាក់ចុះលើអ្វីដែលសង្កាត់ចោល។ ដានីយ៍លែ ៩:២២-២៧។

ការព្រួយបារម្ភកំពុងជួនដំណឹងឲ្យដានីយ៍លែយល់ថា ជាតុនានានៃសូសនៈ «chazon» និងទស្សនៈ «mareh» ទាំងពីរ នឹងគួរមានបង្ហាញនៅក្នុងការបកស្រាយដល់ទ្រង់មានផ្តល់ឲ្យដានីយ៍លែ។ ការបកស្រាយនោះនឹងពាក់ព័ន្ធនឹងទស្សនៈទាំងពីរ ហើយវាជាកាតព្វកិច្ចរបស់ដានីយ៍លែ ក្នុងការបង្អែកទស្សនៈដល់និយាយអំពីការដាស់តឿនសក្តានុពល និងពលបរិវារចុះ ឲ្យមានភ័យគួរ ចង្អោមពីទស្សនៈដល់នាំទៅដល់ការបង្ហាញខ្លួនរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

កាព្រឹយ័លែហានបញ្ជាក់ថា ចាប់តាំងពីក្រីក្រយរបស់អាតាកុស៊ីសសេក្នុងឆ្នាំ 457 មុន គ.ស.
នោះ នឹងមានរយៈពេលបួនរយក្រៅសិបឆ្នាំ ដល់ត្រូវបាន «កាត់ចេញ»
ពីរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំនៃមិត្តភាពអំពីលង្វាច និងព្រឹក
ដល់ត្រូវបានផ្តល់ជាពិសេសម្យ៉ាងជនជាតិយូដា។
នោះក្នុងខ្លាំងឡាយដល់ទើបតែហេតុយោងនោះ ពាក្យ «កំណត់»
ត្រូវបានប្រើបញ្ជាក់ចំនួនបីដង ប៉ុន្តែវាជាពាក្យហៅពីរពាក្យខុសគ្នា
ដល់ទាំងពីរត្រូវបានបកប្រែថា «កំណត់» នៅក្នុងខ្លាំងនោះ។ លើកទីមួយដល់ពាក្យ
«កំណត់» ត្រូវបានបញ្ជាក់ គឺនៅក្នុងខ្លាំងមុខប្លែក ហើយពាក្យហៅពីរនោះគឺ «chathak»
ដល់មានន័យថា «កាត់ចេញ»។

វាបញ្ជាក់ថា អ៊ីស្រាអែលត្រូវបានប្រទានរយៈពេលសាកល្បងមួយ
ដល់បានចាប់ផ្តើមពីព្រះរាជក្រឹត្យទីបីរបស់អារតាស៊ីកសេ
ហើយនឹងបញ្ចប់នៅពេលសុទ្ធជោតត្រូវបានដុំថ្មមសម្រាប់ ក្នុងឆ្នាំ គ.ស. 34។
រយៈពេលបួនរយក្រៅសិបឆ្នាំត្រូវបាន «កាត់ចេញ»
ហើយតំណាងឲ្យរយៈពេលទំនាយមួយដល់ខុសៗគ្នា
នៅក្នុងទំនាយដែលបាននិយាយពីរពាន់បីរយឆ្នាំ។ ចំនួន «បួនរយក្រៅសិប»
គឺជាមិត្តភាពព្រះពេលសាកល្បង ដូចដល់ព្រះយេស៊ូវបានផ្ទេរជាសាក្សីបញ្ជាក់។

នោះព្រះស្រីបានចូលមកទូលព្រះអង្គថា «ព្រះអម្ចាស់អើយ
បើបងប្អូនរបស់ទូលបង្គំប្រព្រឹត្តកាហាននឹងទូលបង្គំ
តើទូលបង្គំត្រូវអត់ទោសឲ្យគាត់ប៉ុន្មានដង? ដល់បុរាណវិទូដឹងឬ?»
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា «ខ្ញុំមិនប្រាប់អ្នកថា ដល់បុរាណវិទូដឹងទេ
គឺដល់ចិត្តសិបដងគុណនឹងបុរាណវិទូ»។ ម៉ាថាយ 18:22

មានទីបញ្ចប់មួយចំពោះការអត់ទោស ហើយទីបញ្ចប់នោះត្រូវបានតំណាងដោយលេខ
«បួនរយក្រៅសិប»។ «បួនរយក្រៅសិប» ឆ្នាំ
តំណាងឲ្យរយៈពេលសាកល្បងមួយសម្រាប់ជនជាតិយូដា ចាប់តាំងពីការដោះរបស់ពួកគេ រហូត
ដល់ពួកគេបានបំពេញពេលវេលារយៈពេលសាកល្បងរបស់ខ្លួននៅពេលគេគេប្រទេសនឹង
ថ្មី។ «បួនរយក្រៅសិប» ឆ្នាំ ក៏មានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងបណ្តាសាសនា «បុរាណវិទូ»
នៅក្នុងលើកន័យ ជំពូក ២៦ ផងដែរ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ មានតែពីរកន្លែងដែលប្រែប្រួលនោះ
ដល់យោងដល់ការដល់ស្រុកដ៏មានវិភាគនឹងថ្មីស្របប្រាប់នាង។
កន្លែងទីមួយមាននៅក្នុងលើកន័យ ជំពូក ២៦។

ហើយបើអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមស្តាប់តាមយើង ដោយសារអស់ទាំងការទាំងនេះទេ
ប៉ុន្តែដើម្បីឲ្យយើងយើង នោះយើងនឹងដើរឲ្យយើងអ្នករាល់គ្នាដើរ
ដោយសេចក្តីជឿជាក់ហឹង ហើយយើង គឺយើងផ្ទាល់
នឹងរាយការណ៍អ្នករាល់គ្នាបុរាណវិទូ ពីព្រោះអំពើហួសរបស់អ្នករាល់គ្នា។
អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគសាច់ក្នុងបុរសរបស់ខ្លួន
ហើយសាច់ក្នុងស្រីរបស់ខ្លួនក៏នឹងបរិភោគដែរ។
យើងនឹងបំផ្លាញទីខ្ពស់ទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយកាប់បំផ្លាញបញ្ចប់របស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយបោះសាកសពរបស់អ្នករាល់គ្នាទៅលើសាកសពនៃបញ្ចប់របស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយព្រលឹងរបស់យើងនឹងស្អប់ខ្ពើមអ្នករាល់គ្នា។
យើងនឹងផ្ទេរទីក្រុងទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នាក្រោយជាទីស្នាក់នៅ

ហើយនឹងនាំទីបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់អ្នកកាលគុណទៅជាទីឯកោ
ហើយយើងនឹងមិនទទួលកុលិនក្រអូបនគ្រឿងក្រអូបដ៏អម្រែម្រៃរបស់អ្នកកាលគុណទេ
យើងនឹងផ្ទុយស្រុកដ៏នោះទៅជាទីស្អាតជ្រងំ ហើយពួកសត្រូវរបស់អ្នកកាលគុណ
លែងរស់នៅក្នុងនោះនឹងមានសេចក្តីអស្ចារ្យចំពោះវា។
យើងនឹងកំចាត់អ្នកកាលគុណឲ្យខូចខាតទៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ
ហើយនឹងដកដាវតាមក្រោយអ្នកកាលគុណ
ហើយស្រុកដ៏របស់អ្នកកាលគុណនឹងក្លាយជាទីស្អាតជ្រងំ
ហើយទីក្រុងទាំងឡាយរបស់អ្នកកាលគុណនឹងក្លាយជាទីបោះបង់ចោល។
នូវពលេនោះ ស្រុកដ៏នឹងរីករាយនឹងថ្លងស្របុប្ផរបស់វា ដរាបណាវានៅស្អាតជ្រងំ
ហើយអ្នកកាលគុណនៅក្នុងស្រុករបស់ពួកសត្រូវរបស់អ្នកកាលគុណ
គឺនៅពលេនោះឯង ស្រុកដ៏នឹងមានសម្បក ហើយរីករាយនឹងថ្លងស្របុប្ផរបស់វា។
ដរាបណាវានៅស្អាតជ្រងំ វានឹងមានសម្បក
ពីព្រោះវាមិនមានសម្បកនៅក្នុងថ្លងស្របុប្ផរបស់អ្នកកាលគុណទេ
កាលដែលអ្នកកាលគុណរស់នៅលើវា។ លើវិវិធី 26:27-35។

ការផុតទៅសន្តិ «បុរាណវិទ្យា»
ដល់ស្រុកមានយោងដល់បួនដងនៅក្នុងជំពូកមុកប្រាំមួយ បញ្ជាក់ថា
នៅពេលបុរាណវិទ្យារបស់ព្រះគ្រូមានខូចខាតខ្លះៗ នោះនឹង
«រីករាយនឹងថ្លងស្របុប្ផរបស់វា»។ ដោយឡែក និងបុរសឆ្មោះមីម៉ាទាំងបីនាក់
គ្រូមានខូចខាតខ្លះៗនៅក្នុងដងដីរបស់សត្រូវ ក្នុងការបំពេញពាក្យបណ្តាសារបស់ម៉ូសេ
ហើយការខូចខាតខ្លះៗអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនោះ
គឺជាមធ្យោបាយរក្សាទុកនិមិត្តសញ្ញាមួយ
នៃការខូចខាតខ្លះៗអស់រយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមុនឆ្នាំ
វាជាមធ្យោបាយរក្សាទុកនិមិត្តសញ្ញាខាងទំនាយមួយ
ស្រដៀងនឹងគ្រូរោះរាំងស្ងួតរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះរបស់អាល្លឺម៉ា
ក្នុងអំឡុងពេលការបៀតបៀនរបស់យសេបេល។ បីឆ្នាំកន្លះនោះ
គំណាងឲ្យបីឆ្នាំកន្លះខាងទំនាយ
ដល់សូម្បីនឹងមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សម្តេចហ្វាប ចាប់ពីឆ្នាំ 538
រហូតដល់ 1798។ ចិត្តសិបឆ្នាំនោះ គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃ «បុរាណវិទ្យា» ដូចជាបីឆ្នាំកន្លះ
គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃទីរោងចក្ររយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ។
ចិត្តសិបឆ្នាំនៃការដាច់បំបែករបស់ដាវីឌ ដល់យោងមានកំណត់សម្គាល់នោះ គំណាងឲ្យ
«បួនរយក្រៅសិប» ឆ្នាំ។

ហើយព្រះយេស៊ូជាព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់ពួកគេ
ទ្រង់បានចាត់អ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ទៅឯពួកគេ ជាញឹកញាប់ និងឆាប់រហ័ស
ព្រមទាំងបន្តចាត់ទៅទៀត
ដូចជាមានព្រះហឫទ័យអាណិតមកកាន់ដល់បុរាណវិទ្យារបស់ទ្រង់
និងដល់ទីលំនៅរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែពួកគេបានចង់អកដល់អ្នកនាំសាររបស់ព្រះ
មើលងាយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយបំពានដល់ពួកហោរារបស់ទ្រង់
រហូតដល់ព្រះពិរោធរបស់ព្រះយេស៊ូក្រីក្រឡើងទាំងនឹងបុរាណវិទ្យារបស់ទ្រង់
ដល់ថ្នាក់គ្មានវិធីព្យាបាលមានឡើយ។
ហេតុនេះទ្រង់បាននាំសត្វចេជនខាងដើមក្នុងពួកគេ
ជាអ្នកដល់មានសម្រាប់យុវជនរបស់ពួកគេដោយដាវ
នៅក្នុងវិហារបរិសុទ្ធរបស់ពួកគេ

ហើយមិនមានសចកុតិអាណិតមតេតាច់ពោះទាំងយុវជន ឬកុម្មុំ មនុស្សចាស់
ឬអ្នកដទៃក្នុងខ្លួនដោយរឹយចាស់ឡើយ៖
ទ្រង់បានបុគ្គលក្នុងទាំងអស់ទៅក្នុងដៃរបស់គាត់។
ហើយគួរឱ្យបរិក្ខារទាំងអស់នៃព្រះវិហាររបស់ព្រះ ទាំងធំទាំងតូច
ព្រមទាំងទ្រព្យសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់នៃព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូ និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ស្តេច
និងរបស់ពួកមនុស្សរបស់គាត់ ទាំងអស់នេះ គាត់បាននាំទៅក្នុងហាប៊ីឡូន។
ហើយពួកគេបានដុតព្រះវិហាររបស់ព្រះ បំផ្លាញកំពែងក្នុងយេរូសាឡឹម
ហើយដុតរាជវាំងទាំងអស់របស់ក្រុងនោះដោយភ្លើង
ព្រមទាំងបំផ្លាញគួរឱ្យបរិក្ខារដ៏ល្អអិចធឺត្រូវទាំងអស់របស់វា។
ឯអស់អ្នកដទៃដែលនៅសល់ គាត់បានដឹកនាំទៅជាល្មើសនៃហាប៊ីឡូន
ជាក្នុងដៃដៃពួកគេបានផ្ទេរជាអ្នកបម្រើដល់គាត់ និងកូនចៅរបស់គាត់
រហូតដល់ការគ្រប់គ្រងរបស់នគរព្រះស្តេច៖
ដើម្បីបំពេញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូតាមមាត់យេរេមា
រហូតដល់ដំណើរនេះបានរីករាយនឹងថ្មស្រែបប្រទេសរបស់វា
ព្រោះអស់រយៈពេលដែលវាបានស្ថិតនៅក្នុងស្រែបប្រទេស
ដើម្បីបំពេញចំនួនចិត្តសិបឆ្នាំ។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងឆ្នាំទីមួយនៃស្វ័យស្តេចព្រះស្តេច
ដើម្បីបំពេញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ ដែលមានបន្ទូលតាមមាត់យេរេមា
បានសម្រេច ព្រះយេស៊ូបានបណ្តេញចិត្តរបស់ស្វ័យស្តេចព្រះស្តេច
ឲ្យផ្ទេរចិត្តក្នុងបុរាណមួយនៃទូទាំងនគររបស់គាត់ ហើយក៏សរសេរក្នុងដៃ
ដោយថា «ស្វ័យស្តេចព្រះស្តេច មានបន្ទូលដូច្នេះថា ព្រះយេស៊ូជាព្រះនៃស្តេចស្តេច
បានប្រទាននគរទាំងអស់នៃដីនេះឲ្យខ្ញុំ
ហើយទ្រង់បានបង្គាប់ខ្ញុំឲ្យសង់ព្រះវិហារមួយថ្មីយ៉ាងទ្រង់នៅក្នុងយេរូសាឡឹម
ដើម្បីស្ថិតនៅក្នុងស្រុកយូដា។ ក្នុងចំណោមបុរាណស្តុករបស់ទ្រង់ទាំងអស់
គឺមានអ្នកណាខ្លះ? សូមឲ្យព្រះយេស៊ូជាព្រះរបស់គាត់គង់ជាមួយគាត់
ហើយសូមឲ្យគាត់ឡើងទៅចុះ»។ 2 Chronicles 36:15-23។

ឯកសារយោងត្រឹមត្រូវបំផុតនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
ដែលនិយាយអំពីដីធុលីបានរីករាយនឹងសប្បុរសភាព
គឺស្ថិតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងនឹងការខូចខាតខ្លាំងរបស់បុរាណស្តុកព្រះ
និងការជាប់ជាល្មើសអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ
ដែលតំណាងឲ្យរយៈពេលមួយដែលនឹងអនុញ្ញាតឲ្យដីធុលីបានរីករាយនឹងសប្បុរសភាព។ វាស្ថិត
មើលនឹងចំនួនសប្បុរសភាពដែលពួកយូដាមិនបានអនុញ្ញាតឲ្យដីធុលីបានរីករាយនឹងការសម្រាក។
ដីធុលីដែលបានសម្រាកអស់ចិត្តសិបឆ្នាំ
តំណាងឲ្យចំនួនឆ្នាំសរុបដែលការបះបោរប្រឆាំងនឹងបញ្ញត្តិឲ្យទុកដីធុលីសម្រាក
ត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើង។ ការគណនាសាមញ្ញបង្ហាញថា ក្នុង “ប្តូរយកលើសិប”
ឆ្នាំនៃការបះបោរ នឹងមានចំនួនសរុបចិត្តសិបឆ្នាំដែលដីធុលីមិនបានសម្រាក។
រយៈពេលប្តូរយកលើសិបឆ្នាំ ត្រូវបានកាត់ចេញពីរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ
ជាអំឡុងពេលសាកលុបសម្រាប់ជនជាតិយូដា ហើយរយៈពេល «ប្តូរយកលើសិប» ឆ្នាំនោះ
មានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងការបំបែកខូចខាតខ្លាំងនៃ «បុរាណស្តុក» ក្នុង
លើវិទ្យា ២៦។

និមិត្ត «chazon» អំពីការជាន់ឈ្មួញ និងនិមិត្ត «mareh»
អំពីការលេចមកនៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ គឺខុសប្លែកពីគ្នា

ប៉ុន្តែក្រុមមានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់នឹងគ្នា។ ដូចជាករណីរបស់ដានីយ៉ៃល
បុរាជជនរបស់ព្រះគ្រូរបងចក្រនិមិត្តទាំងពីរនេះឲ្យគ្រឹមគ្រូ ខណៈពេលដូចគ្នានោះ
ក៏គ្រូរទទួលស្គាល់ទំនាក់ទំនងរបស់វាជាមួយគ្នាផងដែរ។
រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនៃការជាប់ជាឈ្មួលរឿង ដល់នាំទៅដល់ព្រះរាជក្រឹត្យបី
ដល់អនុញ្ញាតឲ្យសាសន៍យូដាវិលត្រឡប់មកវិញ និងសុំបន្ទាបនាក្នុងយូសាឡឺមឡឺងវិញ
បានកំណត់ឲ្យ «ប្អូនរយកៅសិប» ឆ្នាំនៃការបះបោររបស់សាសន៍យូដាបុរាណនឹងសចក្រដ៏
សព្វញ្ញាអំពីការអនុញ្ញាតឲ្យដ៏មានសម្រាប់។

នៃពេលដែលក្រឹត្យទីបីបានកំណត់ឱកាសរបស់ពួកគេក្នុងការវិលត្រឡប់មកវិញ
និងសុំបន្ទាបនាឡឺងវិញ ពួកគេត្រូវបានប្រទាន “ប្អូនរយកៅសិប” ឆ្នាំនៃពេលវេលាសាកលបង
ខណៈដែលពួកគេត្រូវបានសាកលបងដោយរយៈពេលដូចគ្នានោះ
ដល់ក្នុងអំឡុងពេលនោះ

ការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ពួកគេមាននាំទៅដល់ការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឺម
និងការបកែខ្ទេចខ្ទីរបស់ពួកគេ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃ “ប្អូនរយកៅសិបឆ្នាំ” ទីពីរ
ការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ពួកគេនឹងនាំមកនូវការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឺម
និងការបកែខ្ទេចខ្ទីរបស់ពួកគេក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃម្តងទៀត។

ការបកែខ្ទេចខ្ទីច្បាស់ដល់នាំទៅដល់ការជាប់ជាពលកររយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ
ត្រូវបាននាំមុខដោយការបះបោររយៈពេល «ប្អូនរយកៅសិប» ឆ្នាំ ហើយបន្ទាប់មក
ការជាប់ជាពលកររយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនោះ ក៏ត្រូវបានបន្តតាមដោយ
«ប្អូនរយកៅសិបឆ្នាំ» ផ្តល់ទៀតនៃការបះបោរបន្តថ្មី។

រយៈពេល «ប្អូនរយកៅសិប» ឆ្នាំដំបូង
ដល់មាននាំឲ្យមានការសម្រាករបស់ដីរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ
បានឈានដល់ទីបញ្ចប់ជាមួយនឹងការបំផ្លាញទីក្រុងយូសាឡឺម។ នៅចុងបញ្ចប់នៃ
«ប្អូនរយកៅសិប» ឆ្នាំ ដល់ត្រូវបានកាត់ចេញពីពិរពាសបីរយឆ្នាំ
ទីក្រុងយូសាឡឺមត្រូវបានបំផ្លាញមុតងទៀត
ដុំបិតព្រះយស្មើតែងតែបែងចែកទីបញ្ចប់នៃអ្វីមួយ ដោយការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីនោះ។

ការជាប់ជាឈ្មួលរឿងរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំរបស់អ៊ីស្រាអែលតាមន័យពិតនៃហេប៊ីឡូនតាមន័យ
ពិត គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃការបកែខ្ទេចខ្ទីច្បាស់ «បុរាណវិទូ» ហើយ Sister White
បានកំណត់ថា រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនៃការជាប់ជាឈ្មួលរឿងរបស់អ៊ីស្រាអែលតាមន័យពិតនៃ
ហេប៊ីឡូនតាមន័យពិត គឺជាក្បួនរយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំនៃការជាប់ជាឈ្មួលរឿង
របស់អ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណនៃហេប៊ីឡូនខាងវិញ្ញាណ។

«សាសនាចក្ររបស់ព្រះនៃលើផែនដី ពិតជាស្ថិតនៅក្នុងភាពជាឈ្មួលរឿងក្នុងអំឡុង
ពេលដ៏យូរនៃការបៀតបៀនឥតស្តាប់សុំនុតនេះ
ដូចជាកូនចៅអ៊ីស្រាអែលដែលត្រូវបានឃុំឃាំងជាឈ្មួលរឿងនៃហេប៊ីឡូន
ក្នុងអំឡុងសម័យនៃការនិរទេសផងដែរ»។ Prophets and Kings, 714.

រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ ចាប់ពីឆ្នាំ 538 ដល់ 1798 គឺជារូបសញ្ញានៃ
«បុរាណវិទូ»។ នៅចុងបញ្ចប់នៃចិត្តសិបឆ្នាំ ជនជាតិយូដាបានត្រឡប់មកវិញ
ដើម្បីស្ថាបនាឡឺងវិញ និងសង់ក្នុងយូសាឡឺមឡឺងវិញ។ ការត្រឡប់មកវិញរបស់ពួកគេ
ក្នុងអំឡុងព្រះរាជក្រឹត្យទាំងបី បានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើម (457 មុន គ.ស.)
នៃរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំនៃនិមិត្ត «mareh»

ដល់នាំទៅដល់ការលចេមករបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃកូនទីបរិសុទ្ធជប់ផុត នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ ព្រះរាជក្រឹត្យទាំងបីបានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលនាំយ ហើយការព្រះរាជក្រឹត្យទាំងបីទាំងអស់ ដើម្បីបិទរយៈពេលនាំយចាប់ផ្តើម ទោះបីជាពួកគេបានចាប់ផ្តើមគ្រប់គ្រងកិច្ច និងសង្ស័យវិញ ដោយព្រះរាជក្រឹត្យទីមួយរបស់ស្តីសក៍ដោយ។

«នៅក្នុងជំពូកទីប្រាំពីរនៃសៀវភៅអេសេវ៉ា មានរកឃើញព្រះរាជក្រឹត្យនោះ។ ខទី ១២-២៦។ កូនទីមួយនៃពេញលេញបំផុតរបស់វា ព្រះរាជក្រឹត្យនេះត្រូវបានចេញដោយអាត់ស៊ីកសេស ស្កតចេនតែម្តង នៅឆ្នាំ ៤៥៧ មុន គ.ស. ប៉ុន្តែ នៅក្នុង អេសេវ៉ា 6:14 មានសេចក្តីថា ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងយូសាឡឹម ត្រូវបានសង់ឡើង ‘តាមបង្គាប់ [ព្រះរាជក្រឹត្យ,] កូនកំណត់សម្គាល់ខាងចំហៀង របស់គ្រីស ដរិយុស និងអាត់ស៊ីកសេស ស្កតចេនតែម្តង។’ ស្កតចេនទាំងបីនេះ ដោយការផ្តួចផុតពី ការបញ្ចេញដំឡើងវិញ និងការបំពេញឲ្យគ្រប់លក្ខខណៈនៃព្រះរាជក្រឹត្យ បាននាំឲ្យរាលដាលដល់ភាពគ្រប់លក្ខខណៈនៃរយៈពេលនាំយទាមទារ ដើម្បីបិទសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេល ២៣០០ ឆ្នាំ។ ដោយយកឆ្នាំ ៤៥៧ មុន គ.ស. ដល់ជាពេលដល់ព្រះរាជក្រឹត្យបានបំពេញរាល់ ជាកាលបរិច្ឆេទនៃបង្គាប់ នោះគេឃើញថា រាល់លក្ខខណៈកំណត់ទាំងអស់នៃរយៈពេលនាំយអំពីចិត្តសិបសប្តាហ៍ ត្រូវបានបំពេញសម្រេចហើយ។» The Great Controversy, 326.

ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ឆ្នាំ 1844 ទេវតាទាំងបីនៃសៀវភៅវិវរណៈបានចូលមកក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រពុយាករណ៍ ហើយដូចដែលក្រឹត្យទាំងបីបានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃពុយាករណ៍ពីរពាន់បីរយឆ្នាំ នោះទេវតាទាំងបីនោះក៏បានសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃពុយាករណ៍នោះដែរ។ រយៈពេលពុយាករណ៍បានបញ្ចប់ដោយការមកដល់នៃទេវតាទីបី ដូចដែលវាបានចាប់ផ្តើមដោយការមកដល់នៃក្រឹត្យទីបី ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវតែងតែភ្ជាប់ ចុងបញ្ចប់នៃរឿងមួយជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើមនៃរឿងមួយ។

ពួកយូដាបានចាប់ផ្តើមគ្រប់គ្រងកិច្ចការព្រះរាជក្រឹត្យទីមួយ ហើយនៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រព្រះរាជក្រឹត្យទីពីរ ពួកគេបានបញ្ចប់ព្រះវិហារ។ ទេវតាទីបីបានមកដល់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ហើយមុនកាលបរិច្ឆេទនោះ ពួកមីឡូលីតបានបញ្ចប់ព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណ ដល់ពួកគេបានចេញពីហាប៊ីឡូនខាងវិញ្ញាណមកស្ថាបនាឡើងវិញ។ វាត្រូវតែបានបញ្ចប់ ដុបិតនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 អ្នកនាំសារនៃចេកុតិសញ្ញាត្រូវមកដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភូមាមៗ។ ព្រះវិហារនោះគឺជាប្រជាជនមីឡូលីត ដល់បានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ហើយដល់ពេលវាបានកំណត់ថាជាព្រះវិហារមួយ។

អ្នករាល់គ្នាផងដែរ ដូចជាមុនមានជីវិត ត្រូវបានសង់ឡើងជាផ្ទះខាងវិញ្ញាណ ជាបុរេជីវិតដ៏បរិសុទ្ធ ដើម្បីបិទរយៈពេលវិញ្ញាណខាងវិញ្ញាណ ដល់ព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ១ ពេតេស ២:៥

ព្រះវិហាររបស់ពួកមីឡូលីត ត្រូវបានសាងសង់ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ 1844 ដល់មានរយៈពេលស៊ីបប្រាំមួយឆ្នាំ ឬតាមនិមិត្តសញ្ញាពុយាករណ៍គឺបីថ្ងៃ ដុបិតព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ចប់ដោយ ត្រូវការបីថ្ងៃដើម្បីបិទព្រះវិហារមួយឡើងវិញ។

លុះបុណ្យរំលងរបស់ជនជាតិយូដាធិកមកដល់ ព្រះយស្ទើរក៏យាងឡើងទៅក្នុងយេរូសាឡឹម ហើយទ្រង់បានឃើញនូវកូនព្រះវិហារមានអ្នកលក់គោ ចង្កៀម និងព្យាប ហើយមានអ្នកបុន្ទូលប្រក់អង្កុយនៃទីនោះ។ កាលទ្រង់បានឆ្លើយពាក្យពីខុសត្រូវហើយ នោះទ្រង់បានបណ្តេញពួកគេទាំងអស់ចេញពីព្រះវិហារ ទាំងចង្កៀម និងគោផង ហើយទ្រង់បានកំពប់ប្រក់របស់ពួកអ្នកបុន្ទូលប្រក់ និងផ្ដល់គុបសំពត់ពួកគេ។ រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកអ្នកលក់ព្យាបថា៖ «យករបស់ទាំងនេះចេញពីទីនេះទៅ កុំធុរវិធីយដំណាក់របស់ព្រះវិហារខ្សែទៅជាផ្ទះជួញដូរឡើយ»។ ហើយពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នឹកចាំថា មានសច្ចក្តីចងែទុកមកថា៖ «សច្ចក្តីកុល្យោក្យលាច់ព្រះដំណាក់របស់ទ្រង់ បានស៊ីបំផុសឲ្យខ្សែហើយ»។ ដូច្នេះ ពួកយូដាបានឆ្លើយសួរទ្រង់ថា៖ «ដោយព្រះទ្រង់ធុរវិធីការទាំងនេះ តើទ្រង់បង្ហាញទិសគោលអ្វីដល់យើង?» ព្រះយស្ទើរមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ «ចូររំលឹកព្រះវិហារនេះចុះ ហើយកុំនងរយៈបីថ្ងៃ ខ្ញុំនឹងសង់វាឡើងវិញ»។ នោះពួកយូដាបាននិយាយថា៖ «ព្រះវិហារនេះបានសង់អស់រយៈសតវត្សរ៍មួយឆ្នាំមកហើយ ហើយទ្រង់នឹងសង់វាឡើងវិញកុំនងរយៈបីថ្ងៃឬ?» ប៉ុន្តែ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពីព្រះវិហារនៃព្រះកាយរបស់ទ្រង់។ យ៉ូហាន ២:១៣-២១។

លោកស្រី វ៉ាយត៍ បញ្ជាក់ថា នៅពេលទូតនៃសច្ចក្តីសញ្ញាបានមកដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់កុលាមៗ ដូចដែលបានកំណត់ទុកក្នុងសង្ឃៀវភៅម៉ាទ្លាត៍ នោះសច្ចក្តីទំនាយនោះបានសម្រេចហើយ នៅពេលព្រះគ្រីស្ទបានសម្ភាសព្រះវិហារ ដូចដែលទើបតែបានបញ្ជាក់នៅក្នុងបទគម្ពីរពីយ៉ូហាន។

«ក្នុងការសម្ភាសព្រះវិហារឲ្យរួចពីអ្នកទិញ និងអ្នកលក់របស់លោកិយ ព្រះយស្ទើរ បានប្រកាសអំពីបសេកកម្មរបស់ទ្រង់ក្នុងការសម្ភាសចិត្តឲ្យរួចពីសច្ចក្តីសៅហ្មង នៃអំពើហាប—ពីសច្ចក្តីបំបង្កបុរាណខាងផែនដី ពីគណៈអាត្មាមាឌិយម ពីទម្លាប់អាក្រក់ទាំងឡាយ ដល់បំផុសឲ្យព្រលឹង។” ម៉ិល អញនឹងចាត់អ្នកនាំសាររបស់អញមកកម្រិត ហើយគាត់នឹងរៀបចំផ្សេងទៀតមុខអញ ហើយព្រះអម្ចាស់ ដល់អ្នករាល់គ្នាសុំដែរក នឹងយាងមកព្រះវិហាររបស់ទ្រង់យ៉ាងឆាប់រហ័ស គឺជាទូតនៃសច្ចក្តីសញ្ញា ដល់អ្នករាល់គ្នាមានសច្ចក្តីអរសហយនឹងលោក ម៉ិល ទ្រង់នឹងយាងមក នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវក្នុងពេលបរិវារ។ ប៉ុន្តែ តើនរណាអាចទ្រាំទ្រនូវផែនការយាងមករបស់ទ្រង់បាន? ហើយតើនរណាអាចឈរបាន នៅពេលទ្រង់លេចមក? ដូច្នេះបុរាណដ៏ដ៏បង្កជាភូមិដ៏រស់របស់អ្នកចម្រើន និងដូចជាសាប៊ូរបស់អ្នកបោកគក់។ ហើយទ្រង់នឹងគង់អង្គុយដូចជាអ្នកចម្រើន និងអ្នកបន្តសុទ្ធចប្បក ហើយទ្រង់នឹងបន្តសុទ្ធពួកកូនចៅរបស់លើ ហើយជម្រះពួកគេដូចជាមាស និងប្រាក់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចថ្វាយតម្កល់ដល់ព្រះយេស៊ូវដោយសច្ចក្តីសុចរិត។ ម៉ាទ្លាត៍ 3:1-3” The Desire of Ages, 161។

ព្រះវិហារនៅក្នុងយ៉ូហាន ជំពូក ២ បានចំណាយពេលសាងសង់សរុបសតវត្សរ៍មួយឆ្នាំ ហើយព្រះយស្ទើរមានព្រះបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងសង់ព្រះវិហារដ៏ល្អឬបានបំផុសឲ្យនោះឡើងវិញក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ។ គ្រឹះស្ថាន 1798

ដល់ឆ្នាំ 1844 គឺជារយៈពេលស័កសិបបុរាណមួយឆ្នាំ
ហើយវាបញ្ជាក់អំពីការមកដល់នៃវេត្យាទាំងបី (ថ្មី) ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 14
ដដែលបានត្រូវសម្គាល់ជាមុនដោយក្រឹត្យទាំងបី
ដដែលបានចាប់ផ្តើមព្រះបន្ទូលទំនាយរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ។
រយៈពេលស័កសិបបុរាណមួយឆ្នាំនេះ
គឺជាអំឡុងពេលដែលព្រះគ្រីស្ទមានលើកស្ទួយបន្តិចវិហារមីឡីយ៉ាឡើង
ពីព្រំនោះមុនពេលនោះ ទិសកុការខាងវិញ្ញាណ និងអីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណ
បានត្រូវផ្លាស់ប្តូរដោយហេតុឡានខាងវិញ្ញាណ។

នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទមានសម្ភាសនាព្រះវិហារនៅពេលបុណ្យរំលង
ក្នុងដើមនៃព្រះរាជកិច្ចរបស់ទ្រង់
នោះទ្រង់កំពុងបំពេញទំនាយអំពីទូកនៃសេចក្តីសង្ស័យ
ដដែលនឹងមកដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភ្លាមៗ ដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងម៉ាឡាគី។
នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ព្រះគ្រីស្ទមានមកដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភ្លាមៗ
ហើយទ្រង់បានចំណាយពេលស័កសិបបុរាណមួយឆ្នាំ
ដើម្បីបង្ហាញព្រះវិហារដល់គ្រូបង្ហាញរបស់ទ្រង់ឡើងវិញ។

«ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងនាមជាមហាបូជាច្បាប់របស់យើង
ទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំផុត ដើម្បីសម្ភាសនាទីបរិសុទ្ធ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង
ដានីយ៍លេខ 8:14; ការយាងមករបស់ព្រះរាជបុត្រនៃម៉ែនុស្ស
ទៅកាន់ព្រះបុរាណនៃថ្ងៃទាំងឡាយ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង ដានីយ៍លេខ 7:13;
និងការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ ទៅកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់
ដូចដែលម៉ាឡាគីបានទាយទុកជាមុន គឺជាការពិពណ៌នាអំពីព្រឹត្តិការណ៍តម្លៃយុគសម័យ
ហើយការនេះក៏ត្រូវបានគាំពារដោយ
ដោយការយាងមករបស់កូនកំលោះទៅកាន់ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍
ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទមានពិពណ៌នានៅក្នុងបុរស្តនានៃសៀវភៅព្រះមាតិកាទាំងដប់ នៅក្នុង
ម៉ាថាយ 25»។ The Great Controversy, 426.

កំហឹងដំបូងបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798 ហើយចុងបញ្ចប់នៃកំហឹងចុងក្រោយគឺនៅឆ្នាំ
1844។ ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលស័កសិបបុរាណមួយឆ្នាំ
ដដែលក្នុងនោះព្រះគ្រីស្ទមានស្ថាបនាព្រះវិហារមីឡីយ៉ាឡើង បង្ហាញអំពីចុងបញ្ចប់
ពីព្រំនោះទាំងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់
សុទ្ធតែត្រូវបានសម្គាល់ដោយការបញ្ចប់នៃកំហឹងរបស់ព្រះចំពោះវាសនារបស់ទ្រង់
ដូចជាព្រះយេស៊ូវតែងតែណែនាំអត្តសញ្ញាណចុងបញ្ចប់នៃវត្ថុមួយ
ជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើមនៃវត្ថុនោះជានិច្ច។

យើងនឹងបន្តការសិក្សារបស់យើងអំពីសេចក្តីបង្កៀនរបស់ការិយាល័យដល់ដានីយ៍លេខ
នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«សៀវភៅវិវរណៈត្រូវតែត្រូវបានបើកឲ្យបុរាណជនយល់។
មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានបង្កើនថា វាជាសៀវភៅដែលបានបិទគ្នា
ប៉ុន្តែវាត្រូវបានបិទគ្នាចំពោះតម្លៃអនុក្រឹត្យដែលបដិសេធសេចក្តីពិត
និងពន្លឺបំណុលនោះ។ សេចក្តីពិតទាំងឡាយដែលមាននៅក្នុងនោះ
ត្រូវតែត្រូវបានប្រកាស ដើម្បីឲ្យមនុស្សទាំងឡាយមានឱកាសត្រឡប់មកវិញនូវសម្រាប់ព្រឹត្តិ
ការណ៍ទាំងឡាយដែលនឹងកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខនេះ។ សាររបស់វេត្យាទីបី

ត្រូវតែត្រូវបានដាក់បង្ហាញជាសច្ចក្រឹតសង្គមមួយគត់
សម្រាប់សច្ចក្រឹតសង្គមគ្រោះនៃលោកិយមួយដល់កំពុងវិនាស»។

«គ្រោះថ្នាក់នៃថ្ងៃនៃថ្ងៃនៃក្រោយមានមកដល់យើងហើយ
ហើយក្នុងកិច្ចការរបស់យើង

យើងត្រូវព្យាយាមប្រជាជនអំពីគ្រោះថ្នាក់នៃពួកគេកំពុងស្ថិតនៅក្នុងនោះ។ សូម
កុំឱ្យទិដ្ឋភាពដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមនៃពាក្យទំនាយមានប្រសិទ្ធភាពនឹងកើតឡើង
ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ត្រូវបានទុកចោលដោយមិនមានប៉ះពាល់ឡើយ។

យើងជាអ្នកនាំសាររបស់ព្រះ ហើយយើងគ្មានពេលត្រូវហត់បង់ទេ។

អស់អ្នកណាដែលប្រាថ្នាជាសហការីជាមួយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង នឹងបង្ហាញ
ការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងជួរលើចំពោះសច្ចក្រឹតដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅ
នេះ។ ដោយប្រុងប្រយ័ត្ននិងដោយសំឡេង ពួកគេនឹងខិតខំពន្យល់ឱ្យបានច្បាស់អំពីអ្វីអស្ចារ្យ
យ៉ាងឡាយដល់ព្រះគ្រីស្ទមានយ៉ាងមកពីស្ថានសួគ៌ ដើម្បីបំភ្លឺសម្តែង»។ Signs of
the Times, July 4, 1906.